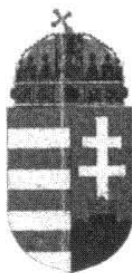

FŐVÁROSI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

12.M.3268/2006/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

A dr. Oláh Tamás jogtanácsos a Független Rendőrszakszervezet részéről /1388 Budapest, Pf. 52./ ügyvéd által képviselt

F K

felperesnek

Nemzeti Nyomozó Iroda /1903 Budapest, Pf. 314/15./ alperes ellen

kártérítési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított peres ügyében tartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Az eljárás illetékét a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet a kézhezvételt követő 15 napon belül három példányban, a Fővárosi Bíróságnak címezve, a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál lehet előterjeszteni.

I N D O K O L Á S

A felperes titkárnőként dolgozott az alperesi intézménynél.

2006. január 2-án a felperes és kolléganője felváltva végeztek tevékenységet, melynek befejeztével észlelték, hogy egy darab béreltszelvény eltűnt.

A munkáltató ezt követően az eltűnt béreltszelvény 50 %-nak megtérítésére kötelezte a felperest.

A felperes a határozat ellen keresettel élt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál.

Keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül a határozatot, egyben mentesítse a felperest az abban foglalt fizetési kötelezettség alól.

Alperes a felperes keresetének elutasítását a határozat hatályában való fenntartását kérte.

A felperes keresete nem megalapozott.

A bíróság az ügyben Pp.201.203. §-a alapján bizonyítási eljárást folytatott le és az alábbi tényállást állapította meg.

2006. január 2. napján az NNI Bűnügyi Főosztály titkárnője F munkahelyéről engedéllyel eltávozott és tevékenységét a felperes vette át.

F a kérdéses napon feladatként a 2006. évi bérletszelvények kiosztását végezte az adott munkavállalók felé.

Felperes előadta, hogy amikor ezt a tevékenységet F átvette, akkor átadás-átvételi jegyzőkönyvet nem készítettek, leltárt nem vettek fel, a felperes egyszerűen csak folytatta azt a tevékenységet, amelyet F megkezdett.

A tevékenység abból állt, hogy az egyes munkavállalók, F szobájába bejöttek, ahol kizárólagosan csak a munkavállaló tartózkodott, majd pedig a munkavállaló átadta neki a bérletszelvényeket, amelyeket aláírásukkal igazoltak, majd pedig eltávoztak.

Az adott munkavállalók egyenként jöttek a szobába, hogy átvegyék a kérdéses bérletszelvényeket.

Felperes a tevékenységet 2006. január 2-án ellátta, majd pedig a munkaidő befejeztével a maradék bérletszelvényeket és a dokumentumokat bezárta a lemezszekrénybe.

2006. január 3-án F a tevékenységet folytatta, anélkül, hogy a bérletszelvények átadása-átvétele megtörtént volna, majd pedig 2006. január 6-án észlelte, amikor valamennyi bérletszelvény kiosztásra került, hogy egy darab hiányzik és ekkor elkezdtek keresni a kérdéses bérletszelvényt.

A bérletszelvény nem került elő. A bérletszelvény értéke nem vitatottan 85.200 Ft volt.

A felperessel és kolléganőjével szemben ez követően fegyelmi eljárás indult, amelynek során a 4-29-8/16/2006. számú határozat a fegyelmi eljárást megszüntette, mivel a Fegyelmi Tanács döntése értelmében a felperes fegyelmi felelőssége nem állapítható meg. Azonban a határozat tartalmazta, hogy kártérítés vonatkozásában egyéb eljárás keretében fognak dönten.

A kártérítési eljárás eredményeképpen a felperes 4-37/2/2006. KE. Számú határozatával 42.600 Ft kártérítés megfizetésére kötelezte a felperest.

A felperes keresettel élt a határozat ellen a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál, mivel álláspontja szerint felelősség nem terhelheti az eltűnt bérletszelvényvel összefüggésben.

Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint munkaköri leírása nem tartalmaz ilyen jellegű feladatkört, valamint hogy a pénzkezelési szabályzatot sem ismerte.

A bíróság az ügyben lényeges ténynek és körülménynek tartotta azt, hogy ezen tevékenységet a kérdéses napokon kizárólagosan két munkavállaló F és K látott el.

A bérletszelvények olyan jellegű nyomtatványok voltak, amelyeket az érintettek szigorú számadási kötelezettséggel vették át és amelyek értéket képviseltek.

Nem vitatottan a felperessel kapcsolatban lefolytatott eljárás fegyelmi felelősség hiányát állapította meg, a felperessel szemben, azonban a bíróság álláspontja szerint ez nem jelenti azt, hogy a felperes vonatkozásában ez a felperest mentesíti a kártérítési felelősség alól.

Tekintettel arra, hogy az Mt.169.§ /1/ bekezdése értelmében a munkavállaló vétkességére tekintet nélkül a teljes kárt köteles megtéríteni a visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett: olyan dolgokban bekövetkezett hiány esetén, amelyeket állandóan őrizetben tart kizárólagosan használ vagy kezel.

A kérdéses napon a felperes és kolléganője olyan szobában látta el a tevékenységet, ahová kizárólagosan csak a tevékenységet ellátó munkavállalónak volt hozzáférési lehetősége.

A felperes előadta, hogy az érintett munkavállalók egyesével jöttek be a szobába, majd pedig a bérletszelvényt nem vitatottan átvették, az átvételt aláírásukkal igazolták, majd pedig eltávoztak.

Nem vitatta a felperes sem, hogy a bérletszelvények olyan jellegű nyomtatványok voltak, amelyek értéket képviseltek és amelyeket nyilván kellett tartani, erre szolgált a regisztrációs füzet, amelyet az érintettek aláírtak az átvételkor.

A bíróság tehát azt állapította meg, hogy a bérletszelvények olyan jellegű értéket képviseltek, amelyek kizárólagosan csak az arra jogosult munkavállaló, így a felperes, valamint kolléganője F kezelt.

Fentiekre tekintettel a bíróság álláspontja szerint az ügyben az objektív felelősség áll fenn, tehát noha a fegyelmi határozat a felperes vétkességének hiányát állapította meg, a kártérítés vonatkozásában az Mt. hivatkozott rendelkezése az irányadó, amely objektív felelősséget ír elő, így a felperes vétkességére tekintet nélkül az alperes által kirótt ellenértéket megfizetni.

Alperes jogszerűen jár el akkor, amikor tekintettel a kár összegére, azt megosztotta és 50-50 %-ban kötelezte a két érintett munkavállalót a kár megtérítésére.

A felperes pontosan tisztában volt a feladat jellegével, pontosan annak elszámolási kötelezettségével, valamint a tevékenység minőségével is.

Egyébként pedig a munkaköri leírása tartalmazza azt, hogy esetlegesen olyan jellegű feladatokat is el kell látnia, amely nem tartozik munkaköri feladatai körébe.

A bíróság álláspontja szerint az ellátott feladat nem haladta meg a felperes képességeit, valamint ránézve aránytalan sérelemmel sem járt.

Felperesnek és kolléganőjének úgy kellett volna a nyomtatványokat átadni, illetve átvenni, hogy azokat teljes egészében nyilvántartani, majd pedig amikor a felperes átvette kolléganőjétől, akkor ezt neki darabszámra ellenőriznie kellett volna, illetőleg amikor a felperes átadta a kolléganőjének a tevékenységet, akkor a kolléganőjének is ellenőriznie kellett volna a nyilvántartás helyességét.

Az alperes perköltség igényt nem terjesztett elő, ezért a bíróság a perköltség megállapítását mellőzte.

Tekintettel a 6/1986. /VI.26./ IM rendelet 2.§ /1/ bekezdés f/pontjában foglalt tárgyi költségmentességre az eljárás illetékét a Magyar Állam viseli.

Az ítélet elleni jogorvoslati lehetőséget a Pp.233., 358.§ biztosítja a peres feleknek.

Budapest, 2006. november 7.

Dr. Molnár Erika s.k.

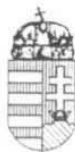
a tanács elnöke

az aláírásban akadályoztatott
Fekete Béláné, valamint
Kovács Károlyné ülnökök
helyett is.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

FŐVÁROSI MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM	KEZELŐ
ÉRK:	2007 -03- 25
PÉLDÁNY	FELZET
MELLÉKLET	KÖZTÜK
ÜGYSZÁM	UTÓIRATON

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság

Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálat
(1388. Budapest, Pf. 52., ügyintéző: Dr. Oláh Tamás jogtanácsos) által képviselt
F K felperesnek,

Nemzeti Nyomozó Iroda (1903. Budapest, Pf.314/15.) alperes ellen,

kártérítési határozat hatályon kívül helyezése iránt indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság **12.M.3268/2006/4.** számú ítélete ellen, a felperes 5. számú fellebbezése folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes 4-37/2/2006.Ke. számú kártérítési határozatát hatályon kívül helyezi.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy a felperes részére 15 napon belül fizessen meg **5.000,- (Ötezer)** forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította.

Indokolásából kitűnően a felperes titkárnóként dolgozott az alperesi intézménynél. 2006. január 2-án a felperes és kolleganője felváltva végeztek tevékenységet, melynek befejeztével észlelték, hogy 1 db béreltszelvény eltűnt. A munkáltató ezt követően az eltűnt béreltszelvény 50 %-ának megtérítésére kötelezte a felperest.

Ennek előzménye az volt, hogy 2006. január 2. napján az alperes Bűnügyi Főosztály titkárnője F a munkahelyéről engedéllyel eltávozott és tevékenységét a felperes vette át.

F ezen a napon feladatként a 2006. évi bérletszelvények kiosztását végezte az adott munkavállalók felé. Ez abból állt, hogy a munkavállalók megjelentek a szobájában, majd pedig átadta részükre a bérletszelvényeket, amelyeket aláírásukkal igazoltak, majd pedig eltávoztak. A munkavállalók egyenként érkeztek a szobába, hogy átvegyék a kérdéses bérletszelvényeket.

A felperes egyszerűen csak folytatta F ezen tevékenységét, átadás-átvételi jegyzőkönyv felvételére, leltár készítésére nem került sor. A munkaidő befejeztével a maradék bérletszelvényeket és a dokumentumokat bezárta a lemezszekrénybe.

2006. január 3-án F a tevékenységet továbbfolytatta, anélkül, hogy a bérletszelvények átadás-átvétele megtörtént volna, majd pedig 2006. január 6-án észlelte, amikor valamennyi bérletszelvény kiosztásra került, hogy egy darab hiányzik és ekkor elkezdtek keresni a kérdéses bérletszelvényt.

A bérletszelvény nem került elő, az értéke nem vitatottan 85.200,- Ft volt, ennek alapján az alperes 42.600,- Ft kártérítés megfizetésére kötelezte a felperest.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint az Mt.169.§.(1) bekezdésében meghatározott feltétel fennállt. A kérdéses napon a felperes és kolleganője olyan szobában látta el a tevékenységet, ahová kizárólagosan csak a tevékenységet ellátó munkavállalónak volt hozzáférési lehetősége. A bérletszelvények olyan jellegű értéket képviseltek, amelyeket kizárólagosan csak az arra jogosult munkavállaló, így a felperes, valamint a kolleganője F kezelte. Mindezek alapján irányadónak tekintette az Mt.169.§.(1) bekezdésében foglaltakat, amely objektív felelősséget ír elő, így a felperes vétkességére tekintet nélkül az alperes által kirótt ellenértéket köteles megfizetni.

Az alperes jogszerűen járt el akkor, amikor tekintettel a kár összegére, azt megosztotta és 50-50 %-ban kötelezte a két érintett munkavállalót a kár megtérítésére.

Kifejtette azt is, hogy a felperesnek és kolleganőjének úgy kellett volna a nyomtatványokat átadni, illetve átvenni, hogy azokat teljes egészében nyilvántartani, majd pedig amikor a felperes átvette a kolleganőjétől, akkor ezt neki darabszámra ellenőriznie kellett volna, illetőleg amikor a felperes átadta a kolleganőjének a tevékenységet, akkor a kolleganőjének is ellenőrizni a nyilvántartás helyességét.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, kérte annak megváltoztatását és a kártérítési határozat hatályon kívül helyezését. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes nem minősül értékkezelőnek, mert a munkaköri leírása ilyen jellegű feladatkört nem tartalmaz.

Ezen túlmenően az Mt.169.§.(1) bekezdése azért nem alkalmazható, mert a bérletszelvények nem voltak a felperes állandó őrzésében, nem kezelte azokat kizárólagosan, mert a kolleganőjével együttesen, egymást követően kezelték, de nem egyedül a felperes. A felperes és a kolleganője között nem történt átadás-átvétel, így nem állapítható meg, hogy a hiány melyiküknél keletkezett. Az Mt.169.§.(1) bekezdése szerinti objektív felelősség nem elhanyagolható feltétele, hogy a dolgot a munkavállaló kizárólagosan egyedül használja, kezelje, vagy tartsa őrzésében.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Álláspontja szerint a felperes értékkezelőként járt, amelyet az elsőfokú bíróság is értékelt, amikor az Mt.169.§.(1) bekezdésén túl az Mt.169.§.(3) bekezdésének mondatában foglalt szabályt is alkalmazta. Hivatkozott arra, hogy a felperes maga sem vitatta, hogy a bérletkezelés szabályait ismerte, csupán az átadás-átvételre vonatkozó előírást nem tartotta be. A felperesi fellebbezéssel szemben azt adta elő, hogy a bérletkiosztás tevékenységét kizárólag a felperes és F látták el, a bérletszelvények a felperes és kolleganője állandó őrizetében voltak. Egyebekben a kizárólagosság követelménye nem zárja ki azt, hogy egy dolog, érték, több munkavállaló részére kerüljön átadásra és többen együttesen lássák el a kizárólagos kezelés feladatát. Amikor 2006. január 2. napján, délután F engedéllyel elhagyta a munkahelyét, helyettesítését vezetői döntésre a felperes látta el. Ezt követően már kizárólagosan kezelte a szelvényeket, erre másnak módja és lehetősége sem lehetett.

A felperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, de az abból levont jogi következtetéssel és az érdemi döntéssel a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A másodfokú bíróság osztotta a felperes fellebbezési érvelését. Az alperes a perben nem bizonyította, hogy a felperes értékkezelőként járt el. A felperes meg nem cáfolt előadása szerint 2006. január 2. napján F helyettesítésére kapott utasítást. Arra vonatkozóan, hogy ez értékkezelést jelentett volna, amely átadás-átvételhez kötött, illetve kizárólagos őrzést, vagy kezelést feltételez, tájékoztatást nem kapott, és ezt a per adatai sem támasztják alá. Az elsőfokú eljárás során az alperes sem kérte erre vonatkozóan bizonyítási eljárás lefolytatását.

Mindezek alapján helytálló az a fellebbezési érvelés, miszerint a felperes értékkezelőnek nem minősült.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem alkalmazható az Mt.169.§.(1) bekezdése az abban meghatározott feltétel hiányában.

Az Mt.169.§.(1) bekezdése szerint a munkavállaló vétkességére tekintet nélkül a teljes kárt köteles megtéríteni a visszaszolgáltatási vagy elszámolási kötelezettséggel átvett olyan dolgokban bekövetkezett hiány esetén, amelyeket állandóan őrizetben tart, kizárólagosan használ vagy kezel.

Az alperes által hivatkozott többek által együttesen ellátott kizárólagos kezelés azt feltételezi, hogy a dolgot, (értéket) a munkavállalók együttesen vegyék át és együttesen tartsák kizárólagos őrizetükben.

A peradatok azonban azt támasztják alá, hogy a felperes és F egymást váltva látták el a bérletszelvények kezelését.

Rámutat a másodfokú bíróság, hogy amennyiben az értékkezeléssel megbízott munkavállaló kezéből a kizárólagos kezelésében és őrizetében álló dolog (érték) kikerül oly módon, hogy arra vonatkozóan átadás-átvételre nem kerül sor, és abban hiány (kár) keletkezik, úgy az az ő terhére esik.

A perben kizárólagosan az bizonyított, hogy a bérleteket F 2006. január 2-án hiánytalanul átvette F L tól, az azonban nem, hogy a felperes milyen értéket vett át és milyen értékkel nem számolt el.

Az Mt.169.§.(1) bekezdése szerinti objektív felelősség a felperes tekintetében nem állapítható meg a jogszabály által megkövetelt feltétel hiányában.

A másodfokú bíróság a fenti indokolással az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperes kártérítési határozatát hatályon kívül helyezte a Pp.253.§.(2) bekezdése értelmében.

Az eljárás illetékét az alperes személyes illetékmentességére tekintettel az állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§.(1) bekezdés és 14.§. értelmében.

A felperes fellebbezése sikeresnek bizonyult, ezért az alperes köteles részére másodfokú perköltség megfizetésére a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján.

Budapest, 2007. szeptember 7.

Dr. Zubovics Lászlóné s.k.
a tanács elnöke

Siposné dr.Takács Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr.Nemoda Valéria s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

